

Arrest

nr. 300 336 van 22 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat J. RICHIR en van attaché F. FLAVI, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 31 december 2019 België binnen met een paspoort zonder visum en verzoekt op 10 januari 2020 om internationale bescherming. Op 7 december 2020 wordt de afstand van zijn asielaanvraag vastgesteld omdat hij binnen de 15 dagen geen gevolg had gegeven aan de oproeping om zich op 8 oktober 2020 aan te melden om gehoord te worden in het kader van zijn asielaanvraag.

1.2. Op 9 november 2021 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Nadat hij op 4 augustus 2022 een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) neemt, beslist de adjunct-commissaris op 20 juni 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 22 juni 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit woonwijk San Rafael gelegen in Yaritagua, provincie Yaracuy. U was zelfstandige en deed aan aan- en verkoop. Daarnaast zette u zich vanaf 2013 in voor de jeugdcoördinatie binnen politieke partij Convergencia. U ging van deur tot deur en mobiliseerde de jeugd om de partij te steunen. In de jaren 2014 en 2015 ging u naar vele betogingen. In 2016 heeft u aan weinig betogingen deelgenomen.

Omwille van de onstabiele politieke situatie in Venezuela, besliste u in 2016 naar de Dominicaanse Republiek te gaan met een vriend, O. P. (...). Hij was kort daarvoor gevangen genomen door de colectivos en daarna weer vrijgelaten.

Op 15 februari 2018 keerde u voor iets meer dan twee weken terug naar Venezuela. U merkte dat de algemene politieke situatie er rustiger was geworden. U ging daarna weer naar de Dominicaanse Republiek. Op 11 april 2018 keerde u terug naar Venezuela.

Op 20 december 2019 ging u tanken in Las Piedras. Toen u in de wachtrij stond, kwam op een gegeven moment de aanvoerder van de colectivos, V. V. (...), samen met zijn kompanen aan. V. V. (...) benaderde u en dreef de spot met u. Hij merkte op hoe u zich altijd stoer voordoet en slecht spreekt over hen op sociale media. Hij beval u alles wat u bijhad af te staan, waarop u uw gsm en geld gaf. Hij zei dat hij u tien dagen de tijd gaf om te vertrekken. Na tien dagen zou hij u komen opzoeken in San Rafael.

Op 23 december 2019 was u samen met twee vrienden bij een andere vriend. Toen u samen met uw twee vrienden 's nachts onderweg was naar huis, passeerde u een politiewagen en enkele colectivos. Op het moment dat de colectivos u opmerkten begonnen zij u te achtervolgen. U scheurde door de straten met uw auto en slaagde erin hen af te schudden.

Op 27 december 2019 rond de middag ging u naar een plaats in Yaritagua waar veel mensen samenkomen om te drinken. Het was er druk. Op een gegeven moment arriveerden er een dertigtal motors die in het rond begonnen te schieten. Alle mensen sloegen op de vlucht. U besepte dat uw leven gevaar liep en dat u het land diende te verlaten. Op 28 december 2019 ging u naar Colombia, waar u de volgende dag aankwam. Op 30 december 2019 nam u het vliegtuig naar Spanje. U reisde door naar België, waar u op 10 januari 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. In juni 2020 deed u afstand van uw verzoek om bescherming en ging u naar Spanje. Uw moeder was immers ziek en door de Covid pandemie het was moeilijk voor u om in België werk te vinden om uw moeder financieel te ondersteunen. In Spanje daarentegen had u vrienden die u verder konden helpen. U probeerde er asiel aan te vragen, maar werd daar door de Dublin procedure van weerhouden. U bleef ongeveer één jaar en twee maanden in Spanje, waarna u weer terugkeerde naar België. Op 9 november 2021 diende u uw tweede verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer, alsook enkele foto's van zichzelf, een video, posts van uw sociale media, uw Facebook profielen, een artikel over Convergencia en foto's van de colectivos.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Venezuela diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van

Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

U vreest dat de colectivos u zullen gevangennemen of vermoorden omdat u behoorde tot de oppositie en uw mening op sociale media liet horen (CGVS p. 13 en p. 14; CGVS II p. 8). Gezien u echter verschillende weinig doorleefde en weinig aannemelijke verklaringen aflegt, dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.

Ten eerste is uw nonchalante gedrag in heel de situatie erg opvallend. Het valt namelijk op dat u zelf bijzonder weinig nadacht over de situatie waarin u zich bevond en dat u zeer weinig initiatief nam om een oplossing te zoeken tot op het moment van het incident op 27 december. U verklaart dat u na de eerste bedreiging door V. V. (...) bent beginnen nadenken over de tien dagen die hij u had gegeven. Gevraagd waarover u juist heeft nagedacht, zegt u slechts vaag dat u nadacht over wat er zou kunnen gebeuren. Gevraagd om dat wat meer uit te leggen, zegt u dat u nadacht over wat er op de tiende dag kon gebeuren. U dacht na of u moest vertrekken, wanneer u moest vertrekken en waar u naartoe kon gaan (CGVS p. 18). De enige oplossing waaraan u dacht was het land verlaten (CGVS II p. 7). Het is dan ook erg eigenaardig dat u na uw achtervolging op 23 december nog geen keuze had gemaakt over wat u zou doen. U geeft u aan niet te hebben gedacht aan andere oplossingen voor uw situatie (CGVS II p. 10). U wordt gevraagd hoe het komt dat u na uw achtervolging op 23 december geen concrete initiatieven nam om het land te verlaten. U geeft opnieuw een vaag antwoord. Zo zegt u dat u het aan het overwegen was en eigenlijk niet weg wilde gaan. Na de schietpartij op 27 december besliste u echter dat u het land diende te verlaten (CGVS p. 22). Gevraagd of u vòòr het incident op 27 december al een concreet idee had van wanneer u het land zou verlaten, zegt u van niet. U had daar zelfs nog niet over nagedacht (CGVS p. 19 en CGVS II p. 7). U had voor die datum evenmin één enkele keuze gemaakt over wat u zou doen betreffende uw probleem (CGVS II p. 8). Al deze zaken zijn erg eigenaardig. Uw vage en weinig doorleefde verklaringen zijn erg opvallend en doen reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het is verder ook eigenaardig dat het incident van 27 december, dat het gevolg was van de algemene situatie –zo blijkt uit uw verklaringen– een danige impact op u had dat u dan plots besliste het land te zullen verlaten (CGVS p. 21 en CGVS II p. 8). U verklaart dat dit incident u het meeste angst heeft ingeboezemd. U wordt gevraagd waarom dat incident u het meeste angst inboezemde, gezien het een algemeen veiligheidsincident betrof en u eerder al twee persoonlijke en gerichte bedreigingen had gekend. U geeft geen overtuigend antwoord. Zo zegt u dat u aan het overwegen was of u zou vertrekken of niet. Wanneer er dan zo een incident gebeurt, is er een instinct dat aanspoort om te vertrekken. Bovendien boezemde het incident u angst in omdat er schoten werden gelost (CGVS p. 22 en CGVS II p. 8). Het blijft onduidelijk waarom het incident op 27 december u meer angst inboezemde dan uw persoonlijke problemen. Dat het incident op 27 december de doorslaggevende factor voor u was om het land te verlaten is eigenaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wanneer u verder wordt gevraagd wat u zou hebben gedaan indien u het incident op 27 december niet zou hebben meegemaakt, zegt u dat u waarschijnlijk in Venezuela zou zijn gebleven en een jaar later zou zijn vertrokken. U wordt gevraagd of u erover had nagedacht wat u zou hebben gedaan indien u zou zijn gebleven en V. V. (...) u zou zijn komen opzoeken na tien dagen. U geeft een vaag en weinig doorleefd antwoord. U zegt slechts dat u erover heeft nagedacht wat u dan zou doen. Zo zegt u dat hij met de politie had kunnen komen en gelijk wat had kunnen gebeuren. U zou afgeperst of gevangen kunnen worden genomen (CGVS II p. 8). U wordt gevraagd hoe het komt dat het een optie voor u was geweest om in het land te blijven, wetende welke risico's u liep. U zegt dat u het niet weet en dat u aan het nadenken was. Op 27 december besepte u dat er u nog weinig dagen restten en nam u een snelle beslissing (CGVS II p. 11). Gevraagd of u erover had nagedacht hoe u zou omgaan met uw problemen indien u besliste te blijven in Venezuela zegt u van niet (CGVS II p. 12). Opnieuw valt op dat u geen doorleefde en slechts zeer oppervlakkige verklaringen aflegt over uw ideeën, gedachten en zoektocht naar oplossingen. Dit staat in sterk contrast met uw vrees en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het opvallend dat V. V. (...) noch de colectivos u niet meer zijn komen opzoeken in San Rafael, ondanks dat ze wel hadden gezegd dit te zullen doen (CGVS p. 13). Uw familie heeft evenmin nog problemen gekend (CGVS p. 22). Wanneer u tijdens uw eerste onderhoud wordt gevraagd waarom ze u niet meer zijn komen opzoeken, geeft u een weinig overtuigend antwoord. Zo zegt u slechts dat de colectivos u die dag misschien toevallig tegenkwamen en u te grazen namen (CGVS p. 23). Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud tweemaal dezelfde vraag wordt gesteld, geeft u beide keren geen antwoord. Wanneer u dit een derde keer wordt gevraagd, zegt u vaagweg dat ze misschien te weten zijn gekomen dat u weg bent gegaan (CGVS II p. 6). Het is opvallend dat u aanvankelijk verschillende vage antwoorden

naast de kwestie geeft om dan een weinig overtuigend antwoord te geven. Dat V. V. (...) noch de colectivos u nog zijn komen opzoeken, zoals beloofd, is opvallend en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het opvallend dat u ten tijde van uw tweede persoonlijke onderhoud verklaart niet te weten waarmee V. V. (...) zich op dat moment bezighoudt en er geen nieuws over te hebben. U veronderstelt dat hij nog steeds hetzelfde doet als wat hij eerder deed, namelijk werken voor de gemeente als verantwoordelijke voor de afdeling sport (CGVS p. 16 en CGVS II p. 11). Nochtans blijkt uit de media dat V. V. (...) intussen werd benoemd tot veiligheidsdirecteur van het gemeentehuis in Peña. Dat u hier niets over weet getuigt van een zekere desinteresse, die moeilijk valt te verzoenen met een vrees voor vervolging. Dit gegeven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder komt u op basis van uw politiek profiel in se niet in aanmerking voor internationale bescherming. Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus Venezuela. Behandeling van opposanten van 8 december 2022) blijkt dat vakbondsactivisten, journalisten, mensenrechtenactivisten, politiek opposanten en NGO-medewerkers gevisieerd kunnen worden door het regime. Zo kunnen ze te maken krijgen met bedreiging, intimidatie, stigmatisering en/of arrestaties. Uit de geraadpleegde informatie blijkt bovendien dat deze arrestaties arbitrair kunnen plaatsvinden waardoor iedereen die oppositieactiviteiten ontwikkelt potentieel risico loopt.

Echter, uit deze informatie blijkt eveneens dat het aantal politiek gemotiveerde arrestaties de afgelopen jaren sterk is afgenomen. Waar de massademonstraties, dewelke plaatsvonden van 2017 tot 2019, telkens gepaard gingen met een golf van massa-arrestaties, is er de afgelopen jaren een andere evolutie waar te nemen. Uit de beschikbare bronnen komt naar voren dat het aantal arrestaties van politieke opposanten de afgelopen jaren relatief beperkt blijft en geenszins de proporties aanneemt van de periode voor 2020. Deze evolutie valt volgens de geraadpleegde bronnen te verklaren door het lagere aantal demonstraties tegen het regime en de oppositie die op minder steun van de bevolking kan rekenen, waardoor de gevestigde autoriteiten zich minder bedreigd voelen, maar ook de Venezolaanse autoriteiten die op zoek zijn naar internationale legitimiteit en zich terughoudender opstellen door de onderzoeken van de VN-missie en het Internationaal Strafhof.

Uit de geraadpleegde bronnen blijkt geenszins dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw profiel en activiteiten niet problematisch waren voor de Venezolaanse autoriteiten. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat ook dat u geen vooraanstaand politiek figuur was. Zo zette u zich in voor de jeugdcoördinatie binnen Convergencia op sporadische basis. Twee à drie maanden voor de verkiezingen ging u samen met anderen op straat op verschillende plekken in Yaritagua om gesprekken te voeren met jongeren over de politiek. In totaal waren er drie verkiezingen verspreid over de jaren 2012, 2013 en 2015 (CGSV p. 7 en p. 8). Verder blijkt uit uw verklaringen en posts op sociale media dat u voornamelijk actief was in de jaren 2014 en 2015, vòòr uw vertrek naar de Dominicaanse Republiek (CGVS p. 9, p. 10 en p. 16; zie documenten). Voordat u het land verliet in 2016 kende u geen persoonlijke problemen (CGVS p. 14 en p. 15). Nadat u terugkeerde naar Venezuela in 2018 was u niet zozeer politiek actief meer. U deed nog maar weinig, maar organiseerde wel wandelingen met Convergencia in afgelegen gebieden (CGVS p. 16). U ging nog slechts naar één of twee betogingen (CGVS p. 10 en p. 16). Heden dage post u geen erg controversiële politieke zaken meer op uw sociale media (CGVS II p. 13). Uw politieke activiteiten kunnen aldus ook niet meer als actueel worden beschouwd.

Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw politieke activiteiten.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Venezuela te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Venezolaanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. De video van A. P. (...), coördinator van Convergencia, heeft betrekking op uw inzet voor Convergencia wat niet onmiddellijk wordt betwist. Enkel en alleen op basis van het feit dat A. P. (...) bevestigt dat u zich inzette voor Convergencia kan de geloofwaardigheid van uw problemen echter niet worden vastgesteld. Op basis van uw inzet voor Convergencia in se komt u volgens redenering supra niet in aanmerking voor internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de foto's, waaruit blijkt dat u politiek actief was maar op basis waarvan u in se niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. Uit de posts van uw sociale media blijkt dat u politiek actief was en dit vooral in 2014 en 2015. Zoals hierboven echter aangegeven komt u op basis van uw posts in se niet in aanmerking voor internationale bescherming. Op uw Facebook profielen werd geen verdere informatie gevonden die bovenstaande vaststellingen wijzigt. De foto's van de colectivos hebben weinig bewijswaarde. Op basis van de foto's in se kan de geloofwaardigheid van uw eigen problemen niet worden vastgesteld. Het artikel over Convergencia heeft geen directe betrekking op uw concrete en persoonlijke problemen, waardoor het de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet kan herstellen.

Wat betreft de twee opmerkingen van uw advocaat over de notities van het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat het CGVS hier kennis van heeft genomen, maar dat deze niets wijzigen aan bovenstaande beoordeling.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort

schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 30 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20220530_0.pdf en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 30 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20220530_0.pdf en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Aragua, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk district Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid- Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2, § 1, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur” en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest) en “het recht verhoord te worden”.

Verzoeker betwist (de motieven van) de bestreden beslissing en beargumenteert dit als volgt:

“1°. Het CGVS twijfel aan de nood aan bescherming aangezien verzoeker nog niets besloten had over wat hij ging doen aangezien de bedreiging geuit door die V. V. (...), toen de derde en laatste incident op 27.12.2021 is gebeurd ;

Die twijfels van tegenpartij zijn, voor ons, echt moeilijk te begrijpen ;

Als iemand te vlug vlucht uit zijn land, is het vreemd voor het CGVS ;

Maar omgekeerd gaat het ook niet voor het CGVS : dus als de persoon nadenkt alvorens de beslissing om zijn land te verlaten te nemen, is het voor het CGVS een element om aan de nood aan bescherming te kunnen twijfelen ;

Dat mag toch niet ;

In casu, heeft verzoeker duidelijk verklaard dat die V. V. (...) hem op 20.12.2021, een termijn van 10 dagen had gegeven om te vertrekken ;

Verzoeker had dus 10 dagen de tijd vooraleer verder problemen te hebben met die V. V. (...) ;

Verzoeker heeft ook goed uitgelegd hoe hij was gedurende die 10 dagen : met heel veel angst, in de war, en zonder te weten wat hij zou doen, en met nadenking over het land te verlaten ;

Dan is het schietpartij op 27.12.2021 gebeurde ; dit incident is wel een gevolg van de algemene situatie maar is ook choquante om door te leven ; we kunnen niet negeren dat tussen een gesprek dus maar

woorden zelf bedreigende woorden met een deadline om iets geëist te doen, een achtervolging en een schietpartij, de laatste gebeurtenis erger is in de schaal van de risico om om uw leven te bekomen ; Daarom was dit incident op 27.12.2021 zo opvallend en decisief om dan snel te beseffen dat het te gevaarlijk was om daar te blijven wonen ;

Verderop, heeft ook verzoeker toegevoegd dat zijn moeder iets te maken heeft met zijn beslissing om uit het te vertrekken ;

Tegenpartij heeft de situatie ingeschat als verzoeker een robot was ;

We onderlijnen dus dat verzoeker een mens is met dus zijn subjectiviteit en zijn kwetsbaarheid ;

Angst, verwarring, kunnen wel tegen een persoon werken met als gevolg dat de persoon niet meer een beslissing kan nemen ;

Nogmaals onderlijnen we dat verzoeker 10 dagen de tijd had "gekregen" van die V. V. (...) om te vertrekken ;

Er was dus wel plaats voor stupeur en nadenking ; het is niet zo dat verzoeker met een pistool gevisieerd werd en zou dus dans onmiddellijk zijn leven hebben moeten redden ;

Om over dit element te concluderen is het nuttig om de verklaringen van verzoeker te herinneren want het gaat echt niet over weinig doorleefde verklaringen zoals beweert door het CGVS : zie PO notities II op pagina's 7, 8 en 11).

2°. Verder duidt tegenpartij aan dat die V. V. (...) na die 10 dagen termijn nooit naar verzoeker is komen zoeken en hetzelfde voor de familieleden van verzoeker ;

We benadrukken hierover dat verzoeker weet niet of die V. V. (...) achter hem op een of andere manier is gekomen na die termijn van 10 dagen ; Verzoeker, noch zijn familieleden, hebben zelfs iets hierover opgemerkt maar dat wilt zeker niets doen dat die V. V. (...) niets heeft gedaan ;

Te meer zoals verklaard door verzoeker, is verzoeker concreet vertrokken zoals geëist door die V. V. (...) dus het is vrij logisch dat het probleem voor die V. V. (...) nu afgelost is ;

Verzoeker is ook niet meer kritiek op de sociale media dus er is eigenlijk geen reden waarom die V. V. (...) verzoeker nog zou proberen te zoeken en dus ook geen reden meer om de familie van verzoeker te viseren ;

In andere woorden, is de analyse van het CGVS duidelijk totaal verkeerd ;

3°. Betreffende de politieke profiel van verzoeker, is tegenpartij van mening dat verzoeker geen belangrijke politieke figuur is, dat verzoeker geen activiteit meer heeft, met als gevolg dat verzoeker geen risico zou lopen oww zijn politieke activiteiten ;

We kunnen het daarmee niet eens zijn aangezien:

- de rol van verzoeker voor het partij Convergencia was om de jongeren te interesseren om zich aan te sluiten ; jongeren is een doeltreffende publiek voor een oppositiepartij; ze zijn inderdaad : veel, de toekomst en gemakkelijker om over te tuigen ;

- verzoeker bovendien kritieke posten publiceerden tegen het regime (nog steeds in december 2019 zie de neergelegde documenten > administratief dossier);

Kritiek uiten is meer dan gewoon informatie over een politieke partij door te spreiden; Kritiek uiten is inderdaad iets meer, erger : want de persoon die kritiek uit, voegt inhoud, ideeën toe aan de politieke "gevecht" ; in andere woorden : kritiek uiten is iets anders dan gewoon anderen volgen : kritiek uiten betekent dat de persoon denkt na en durft om zich te uiten zelfs voor berichten die zij alleen heeft gemaakt ; kritiek uiten is zich niet meer als een schaap te gedragen ; daarom zijn zulke personen die kritiek uiten gevaarlijker dan andere gewone volgers- leden van een politieke partij ;

het activiste profiel tegen het regime van verzoeker is dus zeker niet om te onderschatten ;

- de omstandigheid dat nu in België verzoeker geen politieke activiteit meer heeft veranderd niets aan zijn activiste profiel die in Venezuela gekend is ;

- ter herinnering, vervolgingen kunnen ook bestaan en dus grondig gevreesd zijn als men een politieke profiel aan iemand kan toegerekend wat in dit dossier zeker het geval is omwille van het activisme van verzoeker in het verleden op de sociale media, en omwille van zijn concreet actie voor de partij Convergencia ;

- Op zijn Facebook profiel (stuk 6), toont verzoeker bovendien steeds aan zijn politieke verdenking anti regime ; zijn profielfoto is inderdaad een oppositie figuur namelijk : Mevrouw M. C. M. (...) (leider van de Vente lijst) : zie <https://www.facebook.com/profile.php?id=100077201297774>

Op basis van bovenvermelde elementen is het duidelijk ten onrechte dat het CGVS het activist profiel van verzoeker niet genoeg vindt om risico van vervolgingen te lopen in geval van terugkeer naar Venezuela ;

4°. We benadrukken verder dat het CGVS niet betwist dat er steeds momenteel een zwaar crisis qua veiligheid is in Venezuela;

Volgens het CGVS zou het profiel van verzoeker geen risico profiel zijn wat duidelijk onjuist is zoals opgemerkt supra ;

We onderlijnen dat de activiteit en het profiel van verzoeker dus wat hij deed is helemaal niet betwist door het CGVS ; het zou gewoon volgens tegenpartij niet genoeg zou zijn om een gegronde vrees in geval van terugkeer ;

Terwijl we aanduiden dat verzoeker concreet incidenten heeft moeten doormaken omw van die V. V. (...) die – het is ook helemaal niet betwist door tegenpartij – een belangrijke leider van een “colectivos” is ;

“Colectivos” zijn gewapende groeperingen die voor het regime actief zijn ;

Verzoeker heeft dus twee problemen, twee gegronde redenen om te vrezen : ten eerste op basis van zijn activist-politieke profiel en ten tweede omw van die persoonlijk probleem die hij met die V. V. (...) heeft ;

5°. We benadrukken te meer dat verzoeker twee keer gehoord werd op het CGVS : er is geen enkele tegenstrijdigheid te vinden in zijn verklaringen ;

De geloofwaardigheid van het asielrelaas is zeker ;

De werkelijkheid van de incidenten is niet betwist door het CGVS ; en we hebben supra aangetoond dat de nadenkingen van verzoeker tijdens die 10 dagen de tijd (tussen 20 december 2021 en 30 december 2021) geen redenen zijn om aan de nood aan bescherming te kunnen twijfelen ;

6°. Ten laatste moeten we onderlijnen dat wat betreft de algemene ramp situatie qua veiligheid in Venezuela, het CGVS helemaal niet bewijst haar bewering dat die situatie niet genoeg streng zou zijn om in het geval van verzoeker en zijn specifiek profiel (zie supra) een internationale bescherming toe te kennen (asielstatus of ten minstens de subsidiaire bescherming):

- het COI FOCUS “Venezuela behandeling van opposanten” van 08.12.2022 werd inderdaad niet toegevoegd in het administratief dossier noch op de website van het CGVS terug te vinden ... terwijl het de enige bewijzende stuk die door tegenpartij ingeroept is in de bestreden beslissing !

- talrijke waarde en recente bronnen bevestigen het zware probleem qua vervolgingen van politieke opposanten alsook gewone mensen die hun mening durven uit te spreken (stukken 3 tot en met 5) :

1/ zie het verslag 2023 over VENEZUELA van HUMAN RIGHTS WATCH terug te vinden via het web link: <https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/venezuela>

3/ Zie ook het gesprek van UNHCR dd. 05.07.2023 terug te vinden via het web link: <https://www.ohchr.org/fr/statements/2023/07/venezuela-update-high-commissioner-turk>

4/ en het verslag van AMNESTY INTERNATIONAL van 2022 over VENEZUELA terug te vinden via het web link: <https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel-2022/rapport-annuel-2022-ameriques/article/venezuela-rapport-annuel-2022>

7° Ter conclusie:

→ De motieven van de bestreden beslissing zijn helemaal verkeerd,

Er zijn zeker en vast genoeg elementen om de bestreden beslissing te vernietigen en het statuut van vluchteling of ten minste die van subsidiaire bescherming toe te kennen.

In subsidiaire orde moet men wel concluderen dat talrijke informatie door het CGVs totaal verkeerd , met een ongegronde subjectieve zicht, worden begrepen, in strijd met de wettelijke bepalingen ingeroepen in het enige middel, met als gevolg dat ten minste een extra onderzoek door het terugsturen van het dossier naar het CGVS wel nodig is.

Zonder eveneens te vergeten dat het CGVS een bron gebruikt waartoe geen toegang gegarandeerd is, aangezien dit document (de COI FOCUS, zie hierboven in punt 6°.) niet voorkomt in het administratief dossier en niet op de website van de tegenpartij staat;

Het bestreden besluit is dus niet met redenen omkleed: subjectief noch objectief!"

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgens de inventaris der stukken de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“3. het verslag 2023 over VENEZUELA van HUMAN RIGHTS WATCH terug te vinden via het web link: <https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/venezuela>

4. het gesprek van UNHCR dd. 05.07.2023 terug te vinden via het web link:

<https://www.ohchr.org/fr/statements/2023/07/venezuela-update-high-commissioner-turk>

5. het verslag van AMNESTY INTERNATIONAL van 2022 over VENEZUELA terug te vinden via het web link: <https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel-2022/rapport-annuel-2022-ameriques/article/venezuela-rapport-annuel-2022>

6. <https://www.facebook.com/profile.php?id=10007720129777>"

2.2.2. Op 24 oktober 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) een aanvullende nota neer, waarin (onder meer) gerefereerd wordt aan de COI Focus “Venezuela: Situatieschets” van 8 augustus 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en van artikel 24 van het Handvest en “het recht verhoord te worden”, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen en dit rechtsbeginsel geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van “de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur” moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijke beginselen bekend zijn en dat verzoeker nalaat hierbij verdere toelichting te geven zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden asielmotieven nu (i) zijn nonchalante gedrag in heel de situatie erg opvallend is, (ii) het eigenaardig is dat het incident op 27 december voor hem de doorslaggevende factor was om het land te verlaten, (iii) hij geen doorleefde en slechts zeer oppervlakkige verklaringen aflegt over zijn ideeën, gedachten en zoektocht naar oplossingen, (iv) het opvallend is dat V. V. of de *colectivos* hem niet meer zijn komen opzoeken in San Rafael en dat zijn familie evenmin nog problemen heeft gekend en (v) hij verklaart niet te weten waarmee V. V. zich op dit moment bezighoudt en er geen nieuws over te hebben, omdat (B) hij op basis van zijn politiek profiel *in se* niet voor internationale bescherming in aanmerking komt en er geen indicaties aanwezig zijn dat hij bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van zijn politieke activiteiten, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien en omdat (D) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Venezuela, te hebben verlaten omwille van problemen met *colectivos*. Hij zou op 20 december 2019 door V. V., de aanvoerder van de *colectivos*, bespot en bestolen zijn en tien dagen de tijd hebben gekregen om te vertrekken. Op 23 december 2019 zou hij samen met twee vrienden *colectivos* hebben kunnen afschudden die hem 's nachts onderweg naar huis achtervolgden nadat ze hem hadden opgemerkt. Op 27 december 2019 zou hij op een plaats in Yaritagua zijn geweest waar veel mensen samenkomen om te drinken, toen een dertigtal motors arriveerden die in het rond begonnen te schieten. Hij zou toen beseft hebben dat zijn leven gevaar liep en de volgende dag zijn land verlaten hebben. Verzoeker wijst doorheen de administratieve procedure ook op zijn rol binnen de politieke partij *Convergencia*.

Wat betreft verzoekers rol binnen de politieke partij *Convergencia*, stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing vast dat verzoeker op basis van zijn politiek profiel *in se* niet in aanmerking komt voor internationale bescherming en dat er geen indicaties aanwezig zijn dat verzoeker bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van zijn politieke activiteiten. Hij licht dit als volgt toe:

“Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus Venezuela. Behandeling van opposanten van 8 december 2022) blijkt dat vakbondsactivisten, journalisten, mensenrechtenactivisten, politiek opposanten en NGO-medewerkers gevisieerd kunnen worden door het regime. Zo kunnen ze te maken krijgen met bedreiging, intimidatie, stigmatisering en/of arrestaties. Uit de geraadpleegde informatie blijkt bovendien dat deze arrestaties arbitrair kunnen plaatsvinden waardoor iedereen die oppositieactiviteiten ontwikkelt potentieel risico loopt.

Echter, uit deze informatie blijkt eveneens dat het aantal politiek gemotiveerde arrestaties de afgelopen jaren sterk is afgenomen. Waar de massademonstraties, dewelke plaatsvonden van 2017 tot 2019, telkens gepaard gingen met een golf van massa-arrestaties, is er de afgelopen jaren een andere evolutie waar te nemen. Uit de beschikbare bronnen komt naar voor dat het aantal arrestaties van politieke opposanten de afgelopen jaren relatief beperkt blijft en geenszins de proporties aanneemt van de periode voor 2020. Deze evolutie valt volgens de geraadpleegde bronnen te verklaren door het lagere aantal demonstraties tegen het regime en de oppositie die op minder steun van de bevolking kan rekenen, waardoor de gevestigde autoriteiten zich minder bedreigd voelen, maar ook de Venezolaanse autoriteiten die op zoek zijn naar internationale legitimiteit en zich terughoudender opstellen door de onderzoeken van de VN-missie en het Internationaal Strafhof.

Uit de geraadpleegde bronnen blijkt geenszins dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw profiel en activiteiten niet problematisch waren voor de Venezolaanse autoriteiten. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat ook dat u geen vooraanstaand politiek figuur was. Zo zette u zich in voor de jeugdcoördinatie binnen Convergencia op sporadische basis. Twee à drie maanden voor de verkiezingen ging u samen met anderen op straat op

verschillende plekken in Yaritagua om gesprekken te voeren met jongeren over de politiek. In totaal waren er drie verkiezingen verspreid over de jaren 2012, 2013 en 2015 (CGSV p. 7 en p. 8). Verder blijkt uit uw verklaringen en posts op sociale media dat u voornamelijk actief was in de jaren 2014 en 2015, vòòr uw vertrek naar de Dominicaanse Republiek (CGVS p. 9, p. 10 en p. 16; zie documenten). Voordat u het land verliet in 2016 kende u geen persoonlijke problemen (CGVS p. 14 en p. 15). Nadat u terugkeerde naar Venezuela in 2018 was u niet zozeer politiek actief meer. U deed nog maar weinig, maar organiseerde wel wandelingen met Convergencia in afgelegen gebieden (CGVS p. 16). U ging nog slechts naar één of twee betogingen (CGVS p. 10 en p. 16). Heden dage post u geen erg controversiële politieke zaken meer op uw sociale media (CGVS II p. 13). Uw politieke activiteiten kunnen aldus ook niet meer als actueel worden beschouwd.

Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw politieke activiteiten."

Zoals verzoeker terecht in zijn verzoekschrift stelt, wordt de COI Focus "Venezuela. Behandeling van opposanten" van 8 december 2022 niet aan het administratief dossier toegevoegd. Evenmin bevat de bestreden beslissing een weblink die verwijst naar deze COI Focus. De Raad kan bijgevolg niet nagaan of de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die door verzoeker worden betwist, correct zijn.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal op 20 juni 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN